

Gnistgapet

Medlemstidning för Lund Touring Team

Nr 2 2010

Foto: Pete Mace

Foto: Bengt Johansson

Foto: Redaktör'n

Foto: David Ehrenstråle

Foto: Per Bengtsson

Foto: "Nürnbergring"

Foto: BMW Motorrad

Foto: Hemlig rapportör

Foto: David Ehrenstråle

Gnistgapet

Medlemstidning utgiven av

Lund Touring Team
C/o Reidar Karlson
Viktorshögsvägen 28
261 62 Glumslöv

Tf Redaktör

Stefan Malmgren
Norreskogsvägen 17
247 51 Dalby
Tfn 046 – 20 09 79 /
Mobil: 040 - 271 271
SMS: 0736 -33 93 53
stefan.malmgren@lsn.se

Plusgiro 14 82 46 - 2

Hemsida

<http://www.ltt.nu/>

Email till hela styrelsen

styrelsen@ltt.nu

Email till hela klubben

lund_touring_team@yahoo.com

Anmälan till mailinglista*

lund_touring_team-subscribe@yahoo.com

*) Anmäl dig här om du vill få email som skickas via adressen till hela klubben ovan.
Du kan avanmäla dig igen när som helst. Mer info på hemsidan.

Styrelse

Ordförande	Stefan Malmgren	046 – 20 09 79	stefan.malmgren@lsn.se
Sekreterare	Lars Nicklasson	046 – 13 11 19	lars.nicklasson@ericsson.com
Kassör	Reidar Karlson	0418 – 73 40 00	reidar@karlson.se
Klubbmästare	Pete Mace	046 – 20 18 12	pete.mace@initial.se
Webansvarig	Leslie Raie	070 – 860 68 00	raie@lsn.se
Medlemsansvarig	Anders Wallenborg	046 – 29 53 06	anders.wallenborg@lsn.se
Medlemsansvarig	Stefan Söderberg	070 – 840 71 19	stefan@telia.com
Medlemsansvarig	Tord Andreasson	070 – 691 23 41	tord.andreasson@globalnet.net

Stefan M

Lars

Reidar

Pete

Leslie

Anders

Stefan S

Tord

Uppdrag utanför styrelsen

Garageförman	Bengt Andersson	040 – 26 86 13	ba69se@telia.com
Revisor	Gunnar Hokfeldt	046 – 25 79 19	gunnar.hokfeldt@gmail.com
Revisor	Anders Holt	040 – 15 09 05	anders.holt@telia.com
Revisorsuppleant	Vakant		
Revisorsuppleant	Margareta Mungersdorff	040 – 16 01 39	mungersdorff@compaqnet.se
Valberedning*	Vakant		
Valberedning	Rolf Mungersdorff	040 – 16 01 39	mungersdorff@compaqnet.se

*) Sammanställande

Omslagsbild: Sommaren som gått

Ordförande för ordet

En strålande första halva av sommaren gjorde säkerligen att många tog ut sina hojar och körde så det bara stod härliga till. Precis som det ska vara!

Men sen kom det en period med mycket regn och blåst som fick precis motsatta effekten.

Höstorieringen fick vityvärr ställa in då det endast var 5 personer anmälda. Trist! Det är ju trots allt så att flera personer i klubben har ansträngt sig för att göra en trevlig dag för klubben och så får de ingen belöning för allt sitt slit! Inte bra!!!

Man kan fundera länge och väl på varför det inte är större intresse för klubbens aktiviteter. Under

våren hade vi samma mönster.

Styrelsen har i sina försök att komma underfund med varför läget är som det är skickat ut en enkät på nätet som även bifogas Gnistgapet. Vi får hoppas att enkäten ger oss en idé hur vi ska få ett större engagemang i klubben. Vi kanske bara har haft otur, helt enkelt!?

OM du har synpunkter på något eller någon i klubben är vi i styrelsen mer än tacksamma för ditt inlägg!

Eder Ordförande/Stefan

Redaktör'n spaltar upp

Jättekul att vara redaktör på en tidning som skriver sig själv!!! Tack för alla bidrag som ni har kommit med!

I detta nummer av Gnistgapet tackar jag speciellt följande medarbetare:

- Bengt Johansson
- David Ehrenstråle
- Arvid Rieckmann
- Per Ove Kjellborn
- Örerunt generalen Pete Mace

- *Vår man i Helsingborg:* Håkan Rosborg
- *Glumslövshöjdaren* Reidar Karlson

Välkommen med ännu fler bidrag till Gnistgapet! – Stort som litet!

Hälsar redaktör'n

Stefan Malmgren.

Mobil: 040 – 271 271 eller hem: 046 – 20 09 79

stefan.malmgren@lsn.se

Adress: Norreskogsvägen 17, 247 51 Dalby

Kassörens inlägg

Kära LTT'are

Så har nu ännu en sommar passerat med underbart väder och fina MC dagar. För mig blev det mindre hoj-körande än vanligt, dels var det ombyggnationsdax hemma i tvättstugan och dels var jag på semester i USA, närmre bestämt Västra USA med Californien, Nevada och Arizona. Jag mötte en tysk och hans kompisar som körde med hyrda Harley's genom USA på 10 veckor, tänk 10 vibrerande veckor. De fick nog uppleva mycket av USA och dess gästvänliga människor och underbara natur. Väl hemma efter våra 3 underbara soliga veckor där vi fick se allt från San Diego till Grand Canyon var helt fantastiskt. Tänk då att köra motorcykel genom detta land, vi körde ett antal mil på US1 eller California 1, som den även lär kallas, en underbart slingrande väg i västra

Californien. I början på sommaren hann vi med ett Örerunt som var lika trevligt som vanligt trots risken för sämre väder, vilket verkade stanna kvar i Sverige för vi hade ett toppenväder under hela dagen i Danmark. Lagom med deltagare så att alla fick pris, nästa år hoppas vi vädret är bättre i starten så att fler vågar satsa från början.

Vi närmar oss nu sista kvartalet på 2010 och snart är det dax för Årsmöte. Jag hoppas att fler än vanligt dyker upp på mötet och njuter familjen Müngersdorfs goda korvar.

Vi planerar för fullt för en del trevlig utflykter efter Kiviksturen så håll er ajour via vår web, var inte blyga utan kom med på utflykterna.

Eder kassör, Reidar Karlson

ÖRERUNT 2010

Generalensrapport

Äntligen blev det dags igen för LTT's stora dag - Örerunt - MC-rallyt som tar alla som vill till en oförglömlig dag runt vägarna på Norra Själland (så står det i reklamen!).

Veckan innan hade vi haft jättefint väder till provköringen & alla hoppades att denna dag skulle bli likadan, enligt väderleksrapporter på nätet var det just det vi skulle få - är det någon som har varit med om att rapporterna har slagit fel!?!

Vi tar dagen som den gick. Allt började som vanligt på Rasta vid Glumslöv, korvakontrollen var på plats vid min ankomst kl 08:05 & undrade var färjebiljetterna fanns. Ett snabbt telefonsamtal avslöjade att de fanns i duschen tillsammans med kassören (nja, egentligen inte men det lät bra när jag ville skoja med de andra!). Fem minuter senare kommer nämnda biljetter gåendes tillsammans med kassören och med dem i hand körde korvakontrollen iväg till sin station & lämnade oss att ta hand om alla glada motorcyklister.

Anders & Inger står & fryser vid starten

Tyvärr så hade vi vädret emot oss denna dag, kallt & blåsigt - det skulle bli sol!! - de hundra plus startande som vi hade velat ha till starten kom inte!

61 betalande blev det till slut men med lite smart marknadsföring av bl a överblivna korvar av damerna från korvakontrollen med Margareta i spetsen blev det ett litet plus i kassan vid dagens slut ändå.

Som jag har tidigare nämnt så var det kallt & blåsigt vid starten, men när man såg ut över Danmark kunde man se att det skulle bli bättre. Vi hade t o m några som trots att de hade kommit till starten var osäker på om de vill köra, men med några löften om att vädret skulle bli bättre under dagen och fina priser till dem som var bäst körde till slut alla som hade kommit till starten.

Ett gäng glada motorcyklister ger sig iväg

När de sista hade startat strax efter kl 11 packade vi ihop starten och körde ned till färjan där 2 röd pölser väntade på mig, en räkmacka väntade på Inger och en gammal dansk & en öl väntade på Reidar som inte ens ville sitta fram i bilen - jag anade att han hade redan räknat ut en plan som genomfördes här & nu!

Väl i Danmark körde vi ned till kontroll 1, för att samla ihop frågor & skyltar. K1 fick i år vara obemannad p g a funktionärsbrist, detta var synd men hade ingen direkt negativ inverkan på deltagarna. Där fann vi tre människor som först då verkade inse att de som hade klurat ihop frågorna var nog inte riktigt kloka (i år igen – hehe!). Därifrån körde vi själva efter kömotema vidare till K2 där vi hittade fler som tyckte att frågorna kunde åtminstone ha skrivits på svenska! När alla hade kommit iväg mot K3 (korvakontrollen) samlades frågor & skyltar in igen och så var det dags för oss att hitta korvarna!

Några av deltagarna står parkerade vid

När jag satt i bilen på dessa små vägar kunde jag konstatera att de är gjorda för mc åkning och inte bilar, men utsikten är detsamma – vackert!

Hos Rolf & gänget med sina korvar fann vi ännu fler MC-åkare som stod & kliade sig i huvudet (och inte en av dem ville betala pengar för facit!). Eftersom alla deltagande hade passerat före oss tvingades vi överväga att äta upp överblivna korvar eller lämna dem till kråkor & råttor.

Eftersom odjur är inget man önskar på sina närmaste grannar på den globala nivån valde vi att äta upp korvorna för säkerhets skull!

Med några mumsiga röd pölser i lille magen lämnades korvagänget att samla ihop sig & sedan K4 medan vi och gav oss av mot målet, poäng räkning & prisutdelningen väntade.

Prisbordet var bland det bästa jag har sett på alla mina Örerunt (2st körde, 3 som funktionär & 2 som General) – eller vad sägs om 1900:- i presentkort & kläder och prylar värda över 2000:-.

Dags för hemfärd

Sedan kom slutet av dagen & ingen hade haft något illa att säga om rundan eller upplägget – och bäst av allt var det jag som fick all beröm, trots att alla andra hade gjort jobbet – FAN-BLOODY-TASTIC!

Att packa ihop efter en sån dag är inte alls svårt, tvärtom det går lätt som en dans. Och som alltid skulle vi samlas för en bit mat i Råå.

Då har jag bara att tacka alla funktionärer för det fantastiskt bra jobb de har alla lagt ned särskilt Rolf & Margareta för sin korvakontroll och Lasse för all hjälp med upplägget, kartor & kömoter.

Till slut vill jag flagga inför 2011 års Örerunt som kommer att behöva en som vill mantla jobbet ”Ettans kontrollchef” & två (eller tre) glada själar som kan tänka sig titelen ”Örerunt-funktionär”.

Ta det försiktigt i solen!

/Pete Mace

Klubbmästaren / Öreruntgeneralen
klubbmastaren@litt.nu
oreruntgeneralen@litt.nu

Ett sammansvetsat gäng som trotsar väder och vind

Text: Reidar Karlsen

Örerunt 2010

Startade med kalla ruggiga vindar på Milstolpens höjder, vi var 5 som stod emot väder och vind och hälsade alla 61 deltagarna varmt välkomna.

Vi hade en bra utsikt över Danmark och såg hur

vädret blev bättre och bättre där borta.

Meteorologi rapporten hade ju lovat hyfsat väder som skulle bli fint uppåt dagen, så vi förväntade oss uppåt 100 deltagare minst.

Men döm om min förvåning, det kom endast 61

de flesta tittade nog upp på himlen och trodde regnet skulle komma.

Vi som jobbade och slet för att alla skulle få en trevlig upplevelse gav inte upp, alla kontroller på plats, korven uppvärmd, redo att möte deltagarna.

De som deltog tyckte som vanligt att tävlingen var trevlig och när alla dessutom fick pris så tror jag att de kommer tillbaka nästa år.

Dessutom har vi nog utökat antalet medlemmar efter detta års Örerunt.

Det var med nöd och näppe att årets tävling gick ihop ekonomiskt, ett stort tack alla som hjälpt till denna bistra lördag!

/Reidar

Örerunt 2010

Text & foto: David Ehrenstråle

Årets Örerunt var mitt första, ett jättetrevligt arrangemang må jag säga.

På plats och via eBrev har jag tackat funktionärerna som ordnade en trevlig MC-dag för oss andra.

De/ni lyckades till 100 %, tycker jag.

Under prisutdelningen muttrade jag halvhögt till en närstående person att de som samlat 25 poäng måste ha googlat eller ringt någon som kunde slå upp svaren åt dem.

Döm därför om min förvåning när det visade sig att jag samlat tillräckligt många poäng för att vinna ett litet pris.

Kom väl på 20:e plats eller så.

Om jag minns rätt fick jag ca 21 poäng – detta utan att varken ha googlat eller ringt någon livlina.

Troligen genererade framgångar i ”kast av ring runt liten pinne” och ”fotstapling av plastburkar” generöst med poäng.

Hade visserligen kameran med, men tog bara en bild med mobilens simpla kamera. Från hamnen i Helsingör.

Varken motorcyklar eller motorcyklister syns på bilden.

/David

Förarkurs på Nürnbergring 11-12/8 2010

Text & foto: Arvid Rieckmann

Vid årsskiftet 2009/2010 fick jag hem ett gratis-exemplar av tidningen "MOTORRAD". Här i fanns en artikel om en förarkurs på anrika nord-slingan på Nürnbergring. Kursen skulle vara över två dagar med instruktör, inkludera en avlyst bana samt middag på kvällen. Den svenska arrangören ordnade hotell åt oss i Adenau.

Jag lyckades få två stycken kompisar med sport-motorcyklar, KTM R8CR samt en Honda Fireblade, intresserade – själv fick min BMW

R1150GS duga. Med facit i hand så dög den jättebra – min körskicklighet och mod behövde inget värre...

Totalt så blev vi ett gäng på ca 15 personer från Sverige där de flesta tog färjan från Göteborg till Kiel medan vi tre från Malmötrakten tog natt-färjan mellan Trelleborg och Travemünde.

Avfärd från Trelleborg började i regn... Sen bar det av till färjan där fordonen surrades ordentligt.

Vid ankomsten till Travemünde var det fint väder och regnställen (jag kör GoreTex) lämnades nerpackat. Eftersom Elbeflodan (korsar Hamburg) fungerar som en väderavskiljare blev det dock åter blött ett tag.

Färden söder över ner mot Adenau delades upp på två dagar och vi hade planerat in natthärbärge i Lippstadt (ca 2 mil norr om Warstein – klingar bekant för den ölintresserade tror jag...). Hit tog vi oss först en bit på A1 sen resten tysk landsväg – detta tog nästan hela dagen trots att det bara var ca 30 mil.

Dag två började på Bundesstrasse 55 genom Sauerland med fina MC-vägar, fin natur och trevliga vyer – men så enormt mycket tung trafik...

Vid tretiden på eftermiddagen var vi framme i Adenau, byn där de flesta som ska köra på Ringen bor. Vi var inbokade på anrika hotellet "Blau Ecke" – med anor från 1500-talet och nu i svensk ägo genom bl a Gerry Nordström på tidningen MOTORRAD.

Middagarna på kvällen avnjöts på Dorinhotell precis vid banan.

De nästkommande två dagarna vistades på banan med att lära känna banan och motorcykeln och av förklarliga skäl har jag inga egna bilder från köringen och från banan – dock fanns det en officiell fotograf ute på banan som förevigade oss. Dessa bilder finns tillgängliga på nätet hos www.rcaepixx.de

Nedan en stilstudie av artikelförfattaren...

Vid starten (inte där man kör på om man kommer dit och köper ett varv som turist) utan uppe i Nürnberg fanns det stort engage-

man från dels tidningen, däcktillverkare (*Metzler*), stötdämpare (*Öhlins*) samt även t ex från hjälm tillverkare.

All körning ute banan fick endast göras med instruktör. Gruppema var mellan 10 och 3 förare stora.

Dagen efter kursen ledde en viss Jan Leek (känd krönikör från flera svenska mc-tidningar) en guidad tur i trakterna. Vi startade i Adenau, körde

via småvägar till Luxemburg, där en god lunch intogs, sen vidare till Francorchamps och den berömda racebanan Spa.

Nedan en bit av banan där det går brant uppför och där många inte riktigt insett hur tvär kurvan är och hur snabbt de kom...

I närheten av banan bodde en av instruktörerna som besöktes och vi bjöds på fika.

Lördag var det åter dax för hemresa – nu hade vi

bara en dag på oss att komma upp till Trave så av tidsskäl valdes Autobahn.

//Arvid

12:e LTT HÖSTUTFLYKTEN TILL RÜGEN

Text & foto: Hemlig Rapportör

Årets utflykt genomfördes under veckoslutet 17 – 19 september. Redaktören har under löfte om anonymitetsskydd tvingat mig att rapportera. Jag hoppas att jag ska lyckas att rapportera på ett sådant sätt så att mina resekamrater inte förstår vem av oss som har rapporterat.

Detta år deltog följande LTT:are i höstutflykten

Bengt A – Telefonförsäljare
Bengt J – Student vid LU
Kalle K – Motorcykelsäljare
Lasse N – Telefonsäljare

Fredag

Bengt J hade bokat biljetterna och kallat till samling vid Scandlines i Trelleborg i lagom tid för att köra ombord på färjan med det passande namnet Trelleborg. Det blåste rejält så när vi hade kört ombord så surrade vi våra ögonstenar väldigt ordentligt innan vi parkerade oss i den svenska färjans restaurang för att inta deras väldigt prisvärda buffé.

Det visade sig till stor del att det var en förskräckligt dålig bild som LTT visade upp i att sända dessa medlemmar på utfärd utomlands. Det var tur att de saknade LTT loggor på sina kläder. Motorcykelsäljaren var febrig och blev dessutom så sjösjuk så att han fick uppsöka rummet där de har stolar med trattar i. En av telefonsäljarna var också febrig och studenten var inne på slutet av en veckolång maginfluensa och visade all möda i världen att hålla sig mellan toabesöken och övergick därefter till att bara vara febrig i en halsinfektion som han hade smittats till av en kvinna. Hur kan klubbmästaren tillåta att de här pajasarna reser utomlands i LTT:s namn?

Buffén smakade som vanligt utomordentligt gott trots att vi tvingades att skölja ner den med lättöl enär lastbilschauffören har satt stopp för starkölen.

Pension Anker

Kl cirka 1700 körde vi i land i Tyskland och fortsatte raka spåret till Pension Anker. Där togs vi emot med sedvanlig gästfrihet och bänkade oss i trädgården allt medan värden serverade oss pilsner.

Våra rum kom att bli en hel lägenhet med två separata sovrum med vardera badrum samt kök. Framåt kl 2000 under fredag kväll promenerade vi ner till gåtgatans ända och erbjöds av Steakhouse Balkan att bänka oss vid samma bord som vi normalt brukar sitta vid. Sålunda kom vi att inta vardera en Balkan Teller och några pilsner. Under kvällen hann vi också med att shoppa skor och plånböcker i de kvällsöppna affärens på gåtatan.

Sedan skulle vi sova. Två av de sjukliga snörvlade i sömnen, studenten sprang på toa halva natten och Bengt A hade all möda att få lite sömn.

Lördag

Pension Anker serverar alltid lika god frukost. Det är en fröjd att inta den. Sedan grenslade vi våra ögonstenar och gav oss ut på jakt efter ett värdshus som under våra tidigare 11 höstutflykter till Rügen har undgått oss. Det är ett värdshus med såväl övernattningsmöjligheter i fina rum som en trevlig restaurang och Bengt J hade hört talas om den för flera år sedan men inte lyckats hitta hur man kör dit. Anledningen är att den ligger i nationalparken på norra Rügen och att den främst finns till för de som vandrar längs stigarna. Det vill säga till naturmänniskor som Bengt A. Bengt J kunde nu bidra till LTT:s kunskapsbank med nyinköpta kartor över hela Rügen i detaljerad skala och resultat av en sökning på Internet.

Det är lätt att förstå att det hade varit svårt att hitta vägen som man kör in på. Den är synnerligen anspråkslös. Beläggningen består av stenar som förmodligen lades ut före första världskriget och av sådan beskaffenhet att hästdroskorna aldrig har lyckats att slita ut dem. Vägen är 3 kilometer lång och vi körde på ettans växel nästan hela vägen.

Men det var en liten psykologisk process att gå igenom innan vi kom fram. Vi körde iväg från Binz i helgens värsta ösregn och temperaturmätaren på Bengt A:s fina BMW visade på bara 9 grader. Det var tur att det åtminstone slutade att regna.

Men till slut så kom vi fram och fick lön för vår möda och kunde bänka oss i den restaurang som innefattas i Gasthaus Waldhalle. Gasthaus Waldhalle ligger vid Wissower Klinken i ett synnerligen naturskönt område.

Gasthaus Waldhalle

Gasthaus Waldhalle, som bland annat innefattar den här restaurangen, ligger 200 meter från Wissower Klinken. De är en del av de kritstensklippor som du sitter och njuter av från färjan när du åker till Rügen på endagsresa i syfte att skattefly i Sverige genom att ta in din alkohol från andra länder. Så här ser de ut när du är på plats och står längst upp och tittar ner:

Utsikt vid Wissower Klinken

Nu var vi alla mätta och belåtna men vädret var fortfarande kallt och vi kände oss frusna så vi valde att återvända till Pension Anker i Binz via närmaste väg.

På Pension Anker togs vi emot med sedvanlig välkomnande stämning. Vi placerade oss inne i frukostlokalen och lät oss villigt serveras öl och Jägermeister.

Pension Anker's frukostlokal

Sedan var det dags att ge oss ut i byn för att gå de få stegen till den kinesiska restaurangen som drivs av den vietnamesiska familjen Thang för att beställa in deras extra kryddade anka och några pilsner.

Den extra kryddade ankan var lika god som under alla år. De sjukliga LTT:arna drog dock ner den vietnamesiska familjen Thangs ordervärde lite genom

att inte orka dricka lika många pilsner som normalt, men glass till dessert fungerar ju bra för infekterade halsar.

Sedan kändes det vara dags att gå och lägga sig. Läggdags kom detta år att inträffa någon timma tidigare än vanligt. Det var möjligen till glädje för familjen Thang enär vi i vanlig ordning givetvis var de sista gästerna att lämna deras utskänkingsställe.

Söndag

Vi gick ju, för ovanlighetens skull, till sängs före midnatt lördag kväll och därmed följde att vi vaknade i sådan tid att vi hann packa våra motorcyklar före frukost söndag morgon. Detta är faktiskt bra när man bor på Pension Anker, för de vill gärna att man lämnar rummet redan kl 0900 så att de hinner städa inför nya gäster. Bengt J:s, Kalle K:s och Lasse N:s infektioner hade fortsatt att irritera dem, men Bengt J hade åtminstone slutat springa ut till tratten i duschrummet.

Vi intog våra rikliga frukostar. Därefter vidtog sedvanlig procedur där vi betalade för rummet och snackade med värden om när vi skulle komma tillbaka och så vidare för att sedan grensla våra ögonstenar för att köra en liten runda på väg till färjan.

Bengt J ledde oss till ett nytt fikaställe där vi intog en spartansk fika. Att den blev spartansk beror på att fikastället, som i och för sig är öppet hela dagarna under säsongen, inte är ett fikaställe utan ett hem för fjärilar som kombineras med att vara ett pensionat. De serverar kaffe och glass hela dagarna och om vi så hade önskat så hade de gått ut i köket och fixat vad vi önskade av vad som kan tänkas att ingå i pensionatgästernas frukost.

Den som så hade önskat hade kunnat gå in till fjärlarna. Vi gjorde inte så denna gång enär vi var klädda i varma motorcykelkläder samtidigt som Bengt J bedyrade att det är en fantastisk upplevelse att sitta på en parkbänk i 30 graders värme och njuta av fjärliscenariot.

Så blev det dags att åka till färjeläget och söndag 19 september kl 1700 körde vi iland i Trelleborg.

Vi hade genomfört den 12:e LTT höstutflykten till Rügen.

Rapporterat av en

Hemlig Rapportör

PS. När tar det slut att Redaktör'n tvingar mig att vara hemlig rapportör??

En skånsk augustikväll

Text & foto: David Ehrenstråle

Samlade vid minnesstenen över slaget vid Landskrona 1677, livsbejakarna som trotsade SMHI:s prognos (fr v): Wolfgang, Viktoria, Mats, Tord, Bengt, Anki, Lars, Sven-Inge och David (fotograf). Längst fram schäfern Flash med koll på matte Viktoria

Ut-och-körakvällen den 16 augusti lockade färre deltagare än vanligt. Konsekvensen – troligen – av en väderprognos som inte på något sätt dolde risken för regnskurar. Enorms regnmängder hade fallit över delar av Skåne bara ett par dagar tidigare. Det var kanske just det som lockade en samling optimistiska livsnjutare att en stund före avfärden från Statoilmacken sticka ut nosen genom fönstret hemma för att kolla molnen på himlen. Aha, ljus vid horisonten. Åtminstone på det ena hållet. Jag sticker! Det var flera dagar sen jag körde MC, var entanke som åtminstone jag hade.

In på samlingsplatsen rullade vi med våra motorcyklar. Otroligt så många olika typer och modeller det finns. Originellast ekipage kom Viktoria och hunden Flash med. En touringmaskin med dragkrok och hundsläp. Ur släpet kom en social, väluppfostrad och vänlig schäfer försedd med reflexkrage och hörselkåpor. Endast min pälsdjursallergi hindrade mig från att hälsa på Flash och krasa honom litet mellan öronen. Tyvärr tog jag ingen bild av ekipaget, varför ni får tro mig på mitt ord.

Sin vana trogen hade Lars lagt upp en mysig tur på småvägar. Denna gång gick turen norrut via

Stångby, över Kävlingeån vid Krutmöllan. Sedan över Stora Harrie, Södervidinge, Norrvidinge och Trä upptill Billeberga och minnesmonumentet över slaget vid Landskrona, den 14 juli 1677. Vid vårt besök hade det precis gått 333 år och 33 dagar. På vägen tillbaka mot Lund passerade vi Teckomatorp, Kävlinge, Västra Hoby och Vallkärra. Ungefär 6 mil enligt min trippmätare och sammanlagt 10 mil då jag dessutom skall till och från hemmet i Malmö.

Det är något magiskt med skymningsljuset en sommarkväll som denna. Alla färger blir mustiga och mättade. Motorcyklarnas belysning som vackra ljuskällor i det tilltagande dunklet.

På slutet en gemensam fikastund på café ”Gräddhyllan” med hojama parkerade som getingar runt en äppleskrabba utanför.

Inte en droppe regn på hela kvällen!

Tack Lars för din trevliga ruttupplägg och för hjälpen med denna artikel! Tack ni andra för trevligt sällskap!

/David

13:e XJR-Deutschlandtreffen – 13-15 augusti 2010

Text & foto: Bengt Johansson

Den årliga och största träffen för ägare av Yamaha XJR motorcyklar i Tyskland inträffade i den lilla orten Düppenweiler i närheten av gränserna till Frankrike respektive Luxemburg. Man kan undra vad denna berättelse har att göra i Gnistgapet. Förmodligen enbart av det skäl att två LTT medlemmar kör Yamaha XJR respektive att det är artikelförfattarens under drygt 35 år längsta planerade hojresa på egen hand.

Träffplatsen var i utkanten av den lilla orten Düppenweiler i Saar i Tyskland. Det vill säga rejält långt ner i Tyskland för oss svenskar. Kör man snabbaste vägen i Tyskland så kör man cirka 80 mil. Det är inte självklart att man kör den snabbaste vägen och jag kom att köra 102 mil för att nå fram. Jag minimerade min körsträcka genom att åka nattfärja i 10 timmar från Sverige till Tyskland.

Fredag

Under fredagen anlände nästan 200 personer till träffplatsen. Det fanns 212 anmälda inklusive de som arrangerade. Middag serverades kl 1830. Både före och efter denna bjöds det på rikliga tillfällen att träffa gamla bekanta eller knyta nya kontakter.

Lördag

Det arrangerades flera utflykter och de blev snabbt fulltecknade. Ett par av utflyktema ledde deltagarna in i de närliggande länderna Luxemburg och Frankrike. Exempel på utflyktsmål var ett flygmuseum i Tyskland, den franska försvarsanläggningen Maginotlinjen i Frankrike, en tur i Moseldalen och en tur till Luxemburg.

Under hela lördagen fanns det möjligheter att för en blygsam peng testa sin XJR i bromsbänk, Sedan åt vi en fantastisk middag och därefter inleddes helgens stora festligheter. En omfattande prisutdelning inleddes och båda svenska deltagarna tog emot priser. Ett fyrverkeri fyrades av, burn-out plattan användes flitigt och så var det föreställning i stora tältet.

Bengt J. från LTT erhöll pris

Träffen hade egen valuta som vi betalade med i ölvagnen

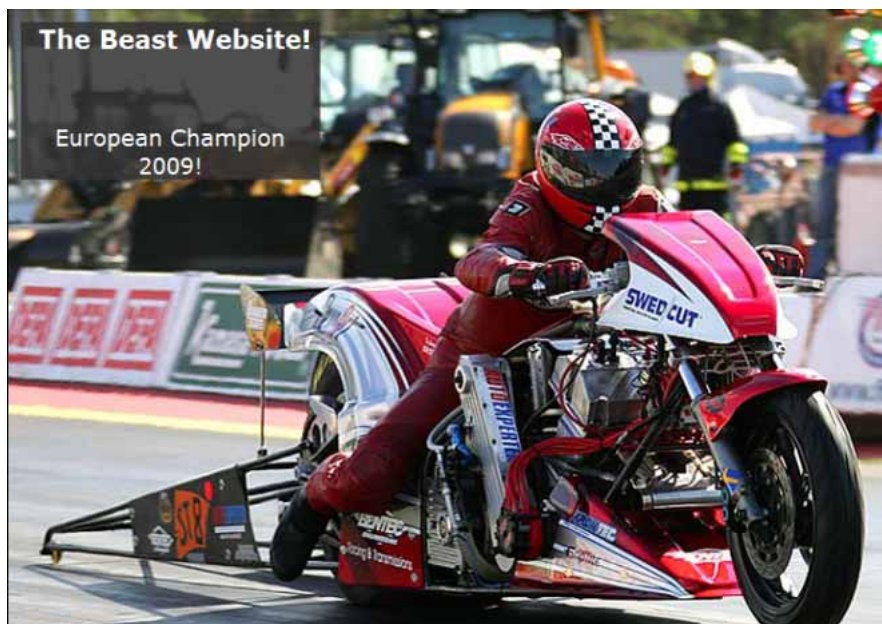
Söndag

Allt roligt har ett slut. Under söndagen vände deltagarna hemåt och arrangörerna lämnades att återställa träffplatsen.

/Bengt J

Klippans Konsthall – åter igen

Text & foto: Håkan Rosborg

I ett nummer av Gnistgapet skrev jag om en höj som fångade mitt intresse mer än allt annat på en utställning. En dragster bland några glidare i en konsthall. Ägaren ägnade mig otroligt med tid med att förklara några av maskinens företräden. Hans målsättning var att ta sin tredje EM-titel 2009. Det lyckades. Snabbaste repan var på ungefär 6 ½ sekund. På sitt hembygge. Nu kan han ägna all tid åt sitt företag för tryckteknik med kontakter jorden runt. Men asfalten kanske lockar fler gånger.

Jag minns med glädje timmen han ägnade åt mig amatörtittare, amatörlyssnare och amatörbegripare.

Per Bengtsson

Ålder:	54
Ägare till:	The Beast Team
Senaste merit:	Europamästare för tredje gången i Super Twin

http://www.bentec.net/the_beast/

<http://www.eurodragster.com/>

Min resa till Lofoten juni/juli 2010

Text & foto: Per Ove Kjellborn

Så är det åter dags för en ny spännande motorcykelresa. Denna gång upp till Lofoten med vännerna Gunnar Hokfelt och Pelle Nilzén. Vi kommer att möta Per Silsand uppe vid Lofoten där han kommer att visa oss denna vackra del av vår värld.

Resan har föregåtts av diverse planeringssammanträden där vi dragit upp linjerna för resan.

Måndagen den 14 juni

Vi träffas för ett sista möte inför resan. Vi grillar en korv och berättar för varandra så bra det kommer att bli. Vi bokar några hotell de första nätterna och gör förfrågningar på några nätter till. Detta är det fjärde och slutgiltiga mötet innan avresan.

Måndagen den 28 juni

Midsommar har gått och det är dags för den stora dagen då vi skall resa iväg. Solen skiner från en klarblå himmel och livet bara leker. Tänk om vi får så här fint

väder hela resan. Den närmaste veckan ser riktigt bra ut.

Jag sitter på trappan och skriver och väntar på besked om när Pelle, som varit i Mönsterås över helgen, är klar att köra iväg. Jag har redan varit i kontakt med Gunnar på morgonen.

Go, go go!

Gunnar kommer klockan 10.00 och Pelle kommer några minuter senare. Vi kör väg 108 upp till Örkel-ljunga och därifrån tar vi små vägar till Hishult, Knäred och stannar till i Unnaryd vid 13-tiden för en fin lunch. Solen skiner och det är närmare 30 grader än 20 grader.

Vi gör vidare norrut via Bursrud och därefter knuffar TomTom tillbaka oss på Nissastigen. För enkelhetens skull fortsätter vi den till vi möter RV 40 som går till Borås och Göteborg.

Vi gör ett nedslag på Biltema i Jönköping för att finna en kontakt till hans TomTom. Nu blev det inget av detta utan vi hamnade bara i rusningstrafiken.

Vi kör vidare längs Vättemkusten och kommer via Bankeryd, Hjo och upp till Karlsborg. Efter lite letande så finner vårt hotell som är till belåtenhet. Hotell Carlsborg i Karlsborg. Kanske ett för litet rum för 3 motorcyklisten med packning men med en säng till var och en och dubbelt till Gunnar.

Det har varit en fantastisk körning idag med 45 mil på mätaren och 43 likadana enligt TomTom.

Vidare information från TomTom är att vi körde exakt 6 timma och hade en genomsnittshastighet av 70 km/tim med en högsta hastighet på 102 km/tim. Det gick således ganska lugnt tillväga denna första dag på semestern.

Efter "after bike" så tar vi en promenad till slussarna och checkar in på Ida´s bakficka där vi får oss en pilsner och en "Gubbröra" med räkor. Det smakade väl ganska bra för 115:-. Efter pilsnern och att ha studerat nattlivet vid slussarna så drar vi oss sakt hem till hotellet i den vackra sommarnatten. Väl på hotellet tar vi en kaffe och en whisky i sällskapsrummen innan vi drar oss tillbaka för natten.

Det uppstår en mindre diskussion om fotbollsmatchen på TV och hur högt ljudet skall vara på. Efter en stund så stängs TV'n av och jag får sova.

Jag hör normalt illa men ibland alldeles för bra.

Tack vår Herre och Skapare för en bra dag!

Tisdagen den 29 juni

Efter en lugn natt bortsett från ett par toalettbesök för att släppa ut ölen och whiskyn vi konsumerade så vaknar jag vid 5.30-tiden och gör mig klar att gå på min promenad. Jag går förbi slussarna igen och promenerar längs någonting som kallas Västgötaleden. Det är en fantastisk morgon med strålande som och vackert väder. Efter en timme är jag tillbaka till hotellet och väcker de övriga för frukost och avfärd.

Vi kommer iväg vid 8.30-tiden och kör norrut mot Askersund. Därifrån tar vi sikte på Örebro för att köra norrut därifrån. Pelle leder med sin TomTom som leder oss till Hallsberg och i vida cirklar innan vi slutgiltigen passerar Örebro.

Väl ute ur staden som är ganska rörig med sin trafik så finner vi först RV 60 som tar oss norrut innan vi växlar in på RV 244 mot Nora. Vi finner en fin väg från Nora till först Nyhyttan och vidare till Hjulsjö och vidare till Kopparberg. Det är en fantastisk väg med många fina svängar där vi gör god fart. Det är lite "Alpema light" över köringen.

Därifrån tar vi oss upp till Grängesberg för att njuta av aromen från bryggeriet innan vi kommer till Ludvika, Nyhammar, Björbo, Dala-Floda, Mockfjärt, Gagnef och till Insjön där vi besöker Claes Ohlsson och köper lite elektronik att koppla till våra hjälmar. Det vill säga radio och MP3spelare.

Efter Claes Ohlsson börjar det mörkna på himlen och det luktar regn. Vi gasar de 30 resterande kilometerna till Lustigården i Rättvik som är vår övermattning. Vi landar på Lustigården klockan 16.00. Vi blir väl emottagna och installerar oss för natten. Pelle leker med sin elektronik och kontakten han funnit till sin TomTom.

Jag skriver på min dagbok i skydd av taket på verandan och lyssnar till regnet utanför. Enligt mätaren på motorcykeln har vi kört 40 fantastiska mil idag. Enligt Tomtom har vi bara kört 29 mil men den verkar bara ange fågelvägen. Vi har kört lite drygt 4 timmar och snitthastigheten har varit 70 kilometer i timmen.

Det har varit en fantastisk dag i Guds Hage.

Efter ett par drinkar så promenerar vi ner till centrum av Rättvik och äter en pizza på gågatan. Vi bor i närheten av hotell Lerdalshöjden som jag besökte som barn då vi alltid bodde där på våra sportlov men på den tiden så gick man inte ner på gågatan och åt pizza på kvällen. Varken gågator eller pizza fanns på den tiden.

Tillbakatill vårt vandrarhem så pillar vi lite på elektroniken vi köpte på Claes Ohlsson. Jag går som vanligt tidigt i säng medan mina lekkamrater tittar på fotbollen.

Onsdagen den 30 juni

Vi vaknar upp till ett helt annat Rättvik än det vi somnade in till igår. Det är mulet och klart lägre temperatur än igår. Och det dröjer inte länge förrän det börjar regna också. Vi tar det ganska lugnt och försöker att vänta ut regnet.

Klockan 09.30 inser vi att om vi skall komma till Östersund idag så måste vi sitta upp och dra på oss regnkläderna. Vi hoppar över Siljansnäs och styr direkt mot Mora och Orsa.

Det småregnar till och från hela resan upp till Sveg och vidare upp till Östersund dit vi kommer klockan 17.00. Vi har bokat oss på hotell Jämtborg men det blir en del strul när vi skall boka in.

Vi får inte det 3-bäddsrummet man lovat oss utan man har lagt oss på ett enkelrum där man bäddat upp soffan samt ställt in ytterligare en säng. Det är dock inget jag kan acceptera utan de får lösa detta på annat sätt. Lösningen blir att de ger oss ett dubbelrum utöver detta nämnda enkelrum. Det blir en lösning som jag kan tycka är bra. Flickan som hjälpte oss var mycket sam-

arbetsvillig och blev så nervös när det inte fungerade för henne.

På kvällen så går vi till en lokal pub för att äta middag. Det är gott om människor i stan och svårt att finna en restaurang som har ett ledigt bord. Ingen ekonomisk kris i Sverige att tala om tydligen!

Vår pub serverar en burgare som såg bra ut på menyn men var inte så bra som beskrivningen. Men nu gillar jag mina burgare ganska torra och fina och inte dränkas in i en massa goja.

Pelle och Gunnar delar dubbelrummet och vi skiljs klockan 21.00 då jag drar mig tillbaka till mitt rum för att skriva och läsa e-post.

Idag har vi kört 38 mil totalt och 122 mil sedan vi lämnade Staffanstorp.

På kvällen pissregnar det verkligen och jag kan inte ens gå ut på parkeringsplatsen och säga god natt till min partner.

Torsdagen den 1 juli

I morse vaknade jag bokstavligen på fel sida. Jag vände mig om i den smala sängen utan att veta var jag var och fann plötsligt mig själv liggande på golvet och hade skadat min svanskota. Låter genant och är det men jag vet inte hur det gick till.

Det är fortfarande mulet men uppehållsväder och bara det är en framgång jämfört med igår kväll och inatt. Det är inte speciellt varm men det kan jag leva med.

Frukosten är alldeles utmärkt och en söt flicka med lokal dialekt uppmuntrar oss att prata om vår resa.

Klockan 09.00 är vi klara för avfärd till Hammerdalen där vi skall träffa Bertil och Taina Larsson som är släktingar till Pelles fru Christina.

Vi får oss en kopp kaffe i deras sommarstuga och efter detta så följer Bertil oss till Strömsund där vi tankar upp inför resan till Borgafjäll. Eftersom vi skall laga vår egen mat till kvällen så köper vi ett par flaskor vin på Systembolaget.

Vi tankar även på den lokala OK/Q8-macken och där ser jag vad jag skulle rubricera som sommarens mest onödiga produkt – Spolarväska med äppleluft! Hur kan man överhuvudtaget komma på tanken? Om det skall dofta någonting skall det naturligtvis vara sprit så man vet när man sprutar.

Vi gasar vidare till Dorotea där vi köper ett par grillade kycklingar och litetillbehör till kvällen. Från Dorotea är det lite drygt 10 mil till Borgafjäll. Vi kör längs fina vatten och vädret blir bara bättre och bättre. Solen skiner och när vi kommer fram är det 15 grader varmt och ganska skönt. Just nu är det inga mygg framme och det är skönt. När vi landade i Hammerdalen var det massor av den sorten.

När vi kommer fram till Bjömidet så blir det en diskussion vad vi bokar, vilken service de offererat mm. Vi landade dock i en stuga för 600:- där vi fick var sitt rum, dusch, toalett och kök där vi kan laga vår egen mat. Allt detta till allas belåtenhet.

Idag har vi kört 30 mil och den totala sträckan hemifrån är 152 mil.

Jag glömde berätta att nu har vi kommit till Lappland!

TomTom kommer med ytterligare information och säger att vi kört effektivt 3 timmar och 35 minuter med en medelhastighet av 77 km/tim. Högsta hastigheten idag var 109 km/tim och det var nog vid en omkörning (hihi).

En olycka kommer dock ej ensam. Gunnar upptäckte när han öppnade sin Topbox att en hel flaska Famous Grouse hade runnit ut ur i densamma. Korken hade helt enkelt skruvat upp sig. Skadan är dessutom dubbel: Förutom förlusten av favoritwhiskyn så hade den blött ner en massa kläder, hans sängkläder och annat.

Tänk vilket öde att behöva ligga i dessa sängkläder, känna lukten av förlorad whisky och ständigt bli påmind om den stora olyckan! Vojne, vojne!

Efter upppackningen så går vi ner till vedbastun som vi eldar upp. Det blir skönt med lite värme och en dusch efter den långa färden. Ändan tyckte också att det skönt med lite värme efter den stora olyckan igår.

Vi värmer våra kycklingar som vi köpte i Dorotea och eftersom det inte finns någon ugn i huset så fixar Pelle potatisklyftorna i gemensamhetshuset. Vi äter vår middag med andakt över ett par flaskor vin.

Jag lägger mig som vanligt ganska tidigt efter att ha fått mitt intag av alkohol. De övriga sitter och småspråkar till midnatt.

Fredagen den 2 juli

Detta var den dagen för 7 år sedan min mor dog och jag börjar dagen med att skänka henne en tacksam tanke över att hon fanns och vad hon gjorde för mig och mina barn.

Ute skiner solen och det är redan klockan 08.00 Det är 12 grader varmt uppe på fjället. Restaurangen öppnar inte förrän klockan 11.00. Vi drar utan att äta frukost. Vi åker tillbaka vägen till Risbäck och Storbäck där vi svänger av mot Strömsnäs och Malgomajsjön.

Det är så vackert bland sjöarna så det gör riktigt ont i kroppen. Malgomajsjön ligger fullständigt spegelblank och man kan se en kopia av världen i sjön.

Vi kommer ikapp en ensam ren som envisas med att springa framför oss på vägen. Vi kör sakta bakom den men den fortsätter att springa på vägen. (kan det möjligen vara en vägren? Hi hi) En burdus bilist med

släpvagn bli irriterad och prejar med sin bil och släpvagn den av vägen.

Vi kommer till Vilhelmina och går in på den lokala ICA-butiken efter en rekommendation. För mig var det dock ingen höjdare utan jag tar bara en kopp kaffe och en kaka för att få någonting i magen. Efter den så kallade frukosten kör vi vidare norrut och kommer till Storuman, Sorsele och vårt mål att köra vidare till Arvidsjaur. Ett par mil utanför Arvidsjaur är det ett stort vägarbete på 14 kilometer på gång och vi åker en stor omväg för att slippa detta. Det mesta av omvägen var på grus men träning ger färdighet säger man ju.

Väl framme i Arvidsjaur så dricker vi kaffe på hembygds museet där vi också får hjälp med att boka vår övernattningsrum på Storforsens hotell.

Under dagen så ser vi renar på vägen. Både enskilda men också i flock om kanske 25-tal djur.

Vi kör således vidare mot Älvsbyn och svänger av på en grusväg som tar oss till Vidsel och vidare till Storforsen. Vi har kört grusvägar i omgångar idag upp till 10 mil och även om vi inte är grusentusiaster så får vi i alla fall träning som jag nämnde tidigare.

Vi anländer till Storforsen och Storforsens Hotell vid 17-tiden efter att ha kört 48 mil idag och nästan exakt 200 mil totalt sedan vi startade i Staffanstorp. Vi blir installerade i den nya delen av hotellet och även om rummet inte vetter mot Storforsen så är rummet både stort och bekvämt. Gunnar sover i soffan och Pelle och jag får varsin säng.

Vädret har varit helt makalöst vackert idag med temperaturer uppemot 20 grader.

Den delen av Inlandsvägen som vi rest idag kallas "Blå vägen". Var vi än kommer så passerar vi Inlandsbanan. Antingen i samma plan eller över. En "tiotusen kronor fråga" måste väl vara hur många gången man korsar Inlandsbanan när man kör hela Inlandsvägen.

Vi äter vår gemensamma middag i restaurangen och det blir en smörgås med oxfilé med Bearnaisesås. Till denna får vi ett par goda pilsner av lokalt fabrikerat brygg i Kalix. (kolla namnet när du kommer hem)

I övrigt är matsalen fylld av tyska turister i två bussar som kommit för att se på den svenska midnattssolen. De blir ganska högljudda och sorlet stiger i matsalen så stundtals har vi vårt att prata med varandra.

Vi tar nu oss en promenad längs Storforsen och njuter av kvällen. Det blir en annorlunda promenad än den jag gjorde för 11 år sedan. Här har man lagt ut ännu mer möjligheter att promenera längs forsens. Enligt ett uppsatt anslag är detta EU-finansierat. Det är självklart vackert och drar till sig många svenska och utländska turister men det gör det samtidigt till en turistfälla.

Efter promenaden så blir det lite småprat på rummet innan jag somnar in och sedermera även mina lekkamrater.

Det har varit en kanondag trots min ömmande ända!

Lördagen den 3 juli

Vi sover ända till klockan 07.30 och för mig innebär det minst 8 timmars sömn som gör mig gott. Vi drar oss ner till matsalen för att äta vår frukost. Det är lite avslaget frukostbord efter de tyska gräshopporna (taget från bibeln) ätit upp ganska mycket, det mesta, och säkert fyllt även sina lunchboxar.

Vi pratar med några motorcyklister från Skellefteå som ger oss tips om fina vägar att köra.

Första etappen är att komma till Älvsbyn. Dels för att se den gamla bensinstation som jag kommer ihåg från förra gången för 11 år sedan. Men också för att besöka det lokala Systembolaget inför helgen.

Vädret är varmt och skönt och vi njuter verkligen av MC-körningen. Vi kommer till Älvsbyn och Texaco macken vid 10.30-tiden men den öppnar inte förrän klockan 12.00 så vi får stå utanför och dregla på allt gammalt godis som vi ser på insidan. Det är synd men vi har intetid att invänta tills de öppnar.

Vi besöker som jag nämnde tidigare även Systembolaget för att bunkra upp inför helgen med Whisky och pilsner.

Efter detta nedslag så är vår nästa mål Gammelstaden i Luleå. Det är en transport på någon timme och väl framme så hamnar vi på en loppismarknad och stadens lokala kulturhus där vi får oss en lokal laxmacka med Västerbottenost till det facila priset av 29 pengar samt 16 likadana pengar för en mugg med kaffet.

Vi drar oss upp till kyrkstaden för att se på bostäderna. En av dessa är öppen för allmänheten och vi går in och får oss ett trevligt samtala med lokalbefolkningen.

Efter detta är vårt mål att dra oss österut och norrut. Vi tar vägen över Boden och därtar vi RV 356 till Niemsel och vidare till Mojärv.

Vid Mojärv så börjar vi köra norrut mot Överkalix. Vädret är fortfarande underbart varmt och skönt och inte en droppe vatten trots att himlen är mulen. Strax innan Överkalix så tar vi en fika och en glass och lägger upp planerna för kvällen.

Vi beslutar att ta oss till Övertorneå för att där finna en övernattningsrum eller dra oss ytterligare norrut. Väl framme i Övertorneå så besöker vi Turistinformationen och får några tips som vi följer upp med telefonsamtal.

Det blir dock inte så positivt. Antingen kostar det 1500-2000:- eller så är det fullbelagt.

I Övertorneå finns det dock en kombinerad camping, stuguthymning och hotellrörelse och vi fastnar för en stuga för ca 1200:-inklusive frukost.

Det är gott om knott när vi checkar in men Pelle och jag dristar oss att ge våra motorcyklar ett litet bad för att bli av med alla flygfän som valt att dö på våra motorcyklar.

Vårt boende är alldeles vid Torne älv och vi kan se övertill Finland från vårt rum.

Idag har det blivit 31 mil på mätaren och 230 mil totalt. Enligt TomTom så har vi haft en genomsnittlig hastighet på 81 km/tim idag och kört som högst 117 km/tim.

Även idag har vi sett enskilda renar på vägen som vi fått sakta in för och släppa förbi. Lite märkligt att de befinner sig på vägen där det inte finns något att beta. På vintern har jag förstått att de söker sig till vägarna för att få i sig salt. Men nu?

På kvällen går vi på den lokala restaurangen för att äta vår middag. När jag kommer dit har ett lokalt fruntimmer letat sig till våra kamrater och hon vägrar lämna församlingen.

Hon förstörde lite av den goda stämningen vi hade med sitt tjat om att följa henne upp på berget för att titta på midnattssolen...

Maten var inte heller någon höjdare. Jag beställde en renklämma men när den kom på bordet så visade sig den vara djupfrost och troligen inköpt i den lokala ICA-butiken och nu måttligt upptinad... Den kostade dock 79:- för denna samt några frysta bär som låg utströdda på tallriken.

Som vanligt så kan jag inte vänta ut midnatt utan jag går och lägger mig en timme innan. Kamraterna sitter dock uppe och kan intyga att midnattssolen var där.

Söndagen den 4 juli

Min första kontakt med omvärlden var klockan 05.00 och så sken solen men när jag senare går ut en sväng så har det börjat regna. Vi äter vår frukost och regnet tilltar.

När vi äntligen kommer iväg klockan 09.00 efter diverse toalettbesök så regnar det och vi måste klä oss i regnkläder. Efter en 45 minuters köning kommer vi till Polcirkeln där vi tar diverse fotografier för att dokumentera händelsen.

Vi far vidare med destination Karesuando som är den sista utposten på svensk sida innan vi måste köra över på den finska sidan för att komma vidare norrut.

När vi kommer norr om Pajala blir vägen mycket sämre med många vägarbeten och långa sträckor med lösgrus.

Vi ser en liten skylt som visar till en liten camping i Muonionalusta och eftersom vi känner oss sugna på en kopp kaffe så följer vi den. Vi hamnar på en camp som heter Rajama som betyder gränsland enligt ägaren. Där möter oss värden och ägaren till denna avlägsna inrättning.

Efter diverse diskussioner om gemensamma vänner och det att han studerat i Lund så lämnar vi honom efter en god kopp kaffe och blåbärskaka.

Eftersom vi fått rekommendationen att gå över på den finska sidan passerar vi Tome älv vid Muenio och kör E8 norrut. Vi gör en teknisk återvändo till Sverige och Karesuando för att tanka innan vi far vidare norrut.

Nu tar verkligen regnet i och det är faktiskt svårt att se vägen stundtals. Det är ingen höjdsituation men vi måste vidare. Dels för att hålla programmet men också för att det inte finns så många övemattningsmöjligheter där vi befinner oss.

Vi fortsätter och kommer in i Norge och när klockan börjar blir 18.15 innan vi hamnar i en liten ort som heter Oteren och checkar in på hotell Welcome Inn.

Det blir ingen billig historia men det blir smällar vi får ta när vi nu kommit in i Norge. Vi får ett dock ett helt hus för oss själva med bastu och kök för pengarna.

Vi beger oss direkt till restaurangen eftersom man förväntar sig en hel busslast lite senare som kommer att ockupera köket. Vi blir rekommenderade att äta torsktunga som är mycket speciellt. Vi fick ett tiotal av dessa på vår tallrik och de smakade mycket annorlunda. Det var lite grillade ostron över konsistensen och det smakade som sagt speciellt. Till detta serverades det kokt potatis och färska grönsaker.

Under tiden som vi väntar på maten så kollar vi in på kartan hur vi skall köra i morgon. Det bär sig inte bättre än att jag slår ut en öl med min karta. Ölen kostade dessutom NOK 75 så det var ingen billig historia. (Nu blev vi inte debiterade för den utspilda ölen men den var dyr ändå)

Detta var första gången jag stiftade bekantskap med en öl som heter "MACK". Det marknadsförs som världens nordligaste bryggeri. Det bryggs i Tromsø.

Efter middagen så bastar vi bastu och skryter om vår resa och hur bra vi är.

Idag har vi kört 53 mil enligt mätaren och enligt TomTom så har vi kört 6 timmar och 21 minuter med en högsta hastighet av 118 kilometer i timmen, 79 kilometer i timmen i genomsnittsfart och enligt samma källa har vi 1551 kilometer hem fågelvägen. Fram till idag har vi kört 284 mil.

Måndagen den 5 juli

Vi vaknar upp senare och senare bland annat beroende på att vi sitter uppe längre på kvällarna. Vädret är bra med bara moln kring bergen och en blek sol som försöker ta sig igenom.

Frukosten på hotellet är klart godkänd och efter Karlsborg och Östersund kommer den nog trea på listan över bra frukostar.

Nu börjar vi köra söderut på riktigt och mot hemmet i Staffanstorp. Vi går söderut på E6 och tar sedan väg 96 mot Finnsnes. Målet för dagen är att köra runt på ön Senja på rekommendation av Per Silsand.

Som vi står på turistinformationen i Finnsnes så börjar det regna och vi kör med regnkläder hela förmiddagen. Vi kör över ön i motsols riktning och kommer till orter som Gibostad, Senjahopen och till Hamnen i Senja.

På eftermiddagen blir dock vädret bättre och kömringen behaglig och det är mycket vackert med havet vi kör utmed och tittar upp mot de snöbeklädda bergen. Stundtals klättrar vi upp på bergsryggarna och har möjlighet att se havet från ovan.

Vi sätter kurs mot Skrolsvik för att övermatta på vägen innan vi tar färjan i morgon till Harstad och vidare mot Lofoten. Vi åker och vi åker utan att finna någon övermattning och helt plötsligt är vi i Skrolsvik och nästa färja till Harstad går om två timmar och den är vi beredda att ta.

Nu visar det sig när vi ringer runt att alla vandrarhem och hotell är fullbelagda. Vi vågar inte ta risken att ta färjan över och stå utan rum utan vi kör de dryga 6 mil tillbaka till Finnsnes där vi tar in på Royal Hotell.

Hela stan verkar lite bedagad och under vårt letande så hamnar vi på en pizzeria med namn Milano. Priserna är fabulösa men Gunnar och jag enas om att dela på en pizza och ta varsin öl. Pelle tar någon typ av spagetti med någon köttfärsröra i.

Idag blev det med de dubbla resorna till Skrolsvik 41 mil på mätaren och vi har gjort 314 mil totalt på vår resa. Statistik från TomTom är att vi haft en genomsnittshastighet idag på 63 km/tim och kört max 103 km/tim. Vi har varit i rörelse 6 timmar och 8 minuter. Fågelvägen har vi 153 mil hem till Staffanstorp.

Tisdagen den 6 juli

Jag vaknar som vanligt någon gång vid 5-tiden och det är strålande sol ute. Jag somnar om igen och vaknar upp lite senare och då har det mulnat på och solen syns ej mer.

Vi äter gemensam frukost som vanligt och är färdiga att köra ytterligare söderut mot Lofoten som är målet för dagen. Vi skall bo hos en kompis i IFMR som heter Per Silsand som numera också är President i IFMR.

Vi kör längs väg 84 som tar oss till Sjövegen. Vi fortsätter längs samma väg och gör ett stopp på en camping för en glass och en kopp kaffe.

Efter kaffet så kommer vi upp på E6 några kilometer innan vi dyker ner på väg 825 som leder mot Harstad. Det är fantastiska vägar men beläggningen är förfärligt dålig. Det hoppar och det skumpar och min ändalykta värker i svanskotan.

Vi kommer ner till Gratangen som är ett fantastiskt område nere vid havet i en fjord. Utsikten är fantastisk med det vackra havet och de snöklädda bergen som omger fjorden.

Vi gasar vidare och kör över Tjeldsundsbron. Vid brofästet tar vi en kort paus innan vi far vidare.

De erbjuder en dagens rätt för NOK 150:- men vi erbjuder detta alternativ vänligt men bestämt.

När vi far vidare så lurar oss TomTom lite med att erbjuda en kortare väg än den som är den stora vägen. Den tar oss vidare mot Harstad och efter ett par mil så viker vi av i en stor båge västerut.

Det TomTom glömde berätta var att det var en färja i vägen mellan Refsnes – Flesnes och förutom att det tog en del tid i onödan så kostade den också NOK 49 per person.

Vi kör vidare mot Sortland där vi skall möta Per Silsand. Vinden tar i och blir kraftig och när vi kör över den höga bron till Sortland är den riktigt obehaglig och synnerligen turbulent. Jag har nog inte varit med om något så obehagligt tidigare. Just turbulensen gjorde att det var svårt att parera då det bara var bråkdelar av sekunder mellan förändringarna.

På den lokala Esso macken så möter oss Per och vi fortsätter vår färd mot hans hem i Stokmarknes. Vi installerar oss i hans ”sommarstuga” som skall vara vårt hem itvå dagar.

Efter det att vi installerat oss och fått er par whisky så tar vi en taxi till en restaurant vid namn ”Isqueen” där vi äter valkött som huvudrätt och efter den goda middagen promenerar vi hem till sommarstugan.

Vi gjorde ett par nedslag på lokala bankomater på hemvägen men till min stora irritation fick jag inte ut pengar på något av mina tre kort kopplade till MasterCard.

Idag har vi haft en fin dag och fått nöjet att köra motorcykel i 30 mil och nu har vi 355 mil på mätaren. TomTom säger 29 mil så vi är nästan överens. Vi har

kört 62 km/tim i genomsnitt och vi har maxat 97 km/tim. Vi befinner oss fågelvägen 1438 km hemifrån.

Onsdagen den 7 juli

Efter en gemensam natt där vi alla bodde i Pers sommarstuga så vaknar jag i extrasängen efter en natt då jag hört kamratema och möjligen de hört mig.

Vi stiger upp och lagar frukost tillsammans. Den består mest av yoghurt, bröd och ett par kokta ägg.

Efter frukost så står på programmet att vi skall köra runt på Sortland. Regnet hänger i luften och efter en stund så blir det regnställ på. Vi kommer via Myre och upp till en gammal fiskeby som heter Nyksund.

Det är ett gammalt fiskeläge som är övergivet och nu fungerar som ett turistmål speciellt för norska turister. Även en hel del tyskar finner vägen förbi.

Vi tar oss en kopp kaffe och en väffla när klockan hunnit bli 12.00 och det suger lite i magen.

Efter besöket i Nyksund sätter vi kursen mot Stokmarknes för att ta färjan till Svolveer.

När vi kommer till Sortland kan vi se färjan och att den är ca 30 minuter försenad. Vi kör en tur till Hadsel och tittar på kyrkan där. Den är röd till färgen, byggd i trä i början på 1800-talet.

Den är åttakantigt vilket är speciellt. En annan annorlunda sak är att den skulle ligga på ett helt annat ställe men efter en storm som drev virket iväg vattnet till just denna plats i Hadsel och det togs symboliskt som att detta var den plats som kyrkan skulle byggas på. Så det gjorde man.

Vi kör ombord på M/S Polarlys som skall ta oss till Svolveer via den berömda Trollfjorden.

Vädret har blivit mycket bättre och solen skiner faktiskt och det är riktigt skönt.

Här är det snyggt och prydligt i lastrummet med nya och fina surringsutrustningar. Vi kommer in i fartygets lastutrymme via en liten hiss som lyfter upp och ner fordonen till samma nivå som kajen. Det är även full koll på passagerare och fordon. Vi får små elektroniska kort. Ett för oss själva och ett för fordonet. Detta löses in när vi kommer ombord och läses av när vi lämnar färjan.

Vi äter vår lunch på fartyget så snart vi kommit ombord och avvaktar fartygets avgång.

Vi lägger ut och seglar förbi många vackra öar och höga berg som omger vår farled. Vi kommer fram till Trollfjorden och går in i själva fjorden. Den är mycket smal och det är inte så stor marginal på sidorna mellan båten och bergen.

Mitt inne i Trollfjorden så vänder båten och vi seglar i sakta mak ut ur fjorden. Vi seglar vidare och kommer strax efter klockan 19.00 till Svolveer och kör efter att tittat lite på stan hem tillbaka till Stokmarknes och Pers sommarstuga.

Dit kommer vi strax efter 22.15 och solen skiner fortfarande om än ganska lite och vi blev lite kylslagna på den senaste etappen hem.

Idag har vi rest 35 mil och har gjort 390 mil totalt på denna resa. Idag har det varit en mycket bra dag idag med fina upplevelser och bra motorcykelkörning.

Efter en smörgås och ett par whisky blir faktiskt klockan midnatt och solen är fortfarande uppe och vi får se den för första gången på riktigt.

Antingen har det berott på att det inte har varit väder eller att vi av olika orsaker inte varit tillgängliga vid denna tidpunkt.

Klockan 00.30 så ger vi oss och går och knyter oss för dagen. God natt världen!

Torsdagen den 8 juli

Gårdagen tog ut sin rätt och vi vaknade inte förrän klockan halv åtta. Vi har en färja att passa så det blir full fart med frukost och städa stugan eftersom vi inte kommit tillbaka under denna resa. Vi startar från Stokmarknes klockan 10.00 för att ta oss till färjan i Melbu som skall ta oss till Fiskebol. På vår väg dit så tar oss Per via småvägar till platser som han sprungit som barn och det är självklart intressant för oss att se.

Vi kommer till färjeläget där vi möter ett danskt par som vi språkas vid. Färjan tar bara 25 minuter men det roliga är att det inte bara är servering ombord. Det är också underhållning. Det sitter en dam och spelar på ett elektroniskt piano och en ung söt flicka sjunger därtill. Vi tar en kopp kaffe och någonting som påminner om en vårrulle med en kräm som smakar kanel.

Väl framme i Fiskebol tar oss Per på små vägar via Stronstad, Morfjord, Hadelsand och Laukvik tillbaka till den stora vägen för att köra vidare till Sillpolde och vidare till Svolveer till vår övernattning i Nusfjord.

När vi gör ett stopp för att se på begivenheterna så tornar ett regnmoln upp sig på himlen men Per försäkrar oss att det kommer bara att ta ett par minuter så är det över. Regnet varade inte mer än fem minuter men var så intensivt att jag inte såg vägen framför mig och när de fem minuterna var jag blöt ända in på kalsongema och strumporna simmade omkring i stövlarna.

När vi anlände till Svolveer så var jag både irriterad, blöt och kall. Det gick nu inte att göra något åt utan vi far vidare till Henningsvaer där vi skall äta vår lunch.

Per bjuder på lunch och det blir på en lokal restaurang mitt i byn. Vi får en fantastisk fisksoppa med lokal fisk, musslor och räkor. Till detta så fick vi gott lokalt mörkt bröd och smör.

Vi far vidare mot vårt mål mot Nusfjord och stannar på diverse platser som Per visar oss.

Bland annat så finns det ett Vikingamuseum i närheten och vi stannar på en fantastisk plats för att njuta över utsikten över det norska hav.

Vi kommer i slang med ett par från Tyskland utanför München när jag frågade om hon bjöd på kakor när de var på väg att dricka kaffe som de bryggt i sin husbil. Det var mest på skoj men hon nappade direkt och vi fick en trivsamt pratstund tillsammans innan vi far vidare på vår färd.

Efter detta far vi direkt till Nusfjord där vi är inbokade på en Rorbua. En rorbua är ett gammalt ord för en övernattningsställe när man skall ut och fiska. När man skall ut och fiska kallar man det för att ro. Därav namnet rorbua. Det är helt enkelt en sjöbod där man bor och tar sina fisketurer från.

Vi kommer till Nusfjord klockan 18.00 och installerar oss i vår sjöbod. Så snart vi installerat oss så tar vi självklart vår whisky på verandan där alla andra turister går förbi. Området är en gammal fiskeby som nu omgjorts till ett turistområde med museum och med möjlighet till övernattningsställe.

När vi sitter och tar våra drycker och pratar så kommer en busslast med tyska turister förbi och tittar in i vår stuga som om vi tillhörde urbefolkningen. En kom till och med in för att byta kläder i vårt vardagsrum. Jag undrar om de tyckte att urbefolkningen såg moderna ut när vi satt och skrev på våra laptops iförda motorcykelkläder.

Idag har vi kört 24 mil och 414 mil totalt på vår resa.

På kvällen går vi på restaurang i Nusfjord och det blev en dyr historia! Nog ett av de dyraste restaurangbesöken jag själv betalat med egna pengar.

Fredagen den 9 juli

Vi vaknar sent även idag. Grabbarna har köpt frukostmat och vi åter Polarbröd och Baconost till frukost. Det är lite svalt ute idag men en blek sol skiner och det är uppehållsväder.

Vi skall ta oss till Moskenes idag för att ta färjan till Bodö som ligger ca 3½ timmes båtfärd från Lofoten.

Vi startar från Nusfjord klockan 09.30 och kör ytterligare söderut på Lofoten. Vi stannar till på en utsiktspunkt men där står redan 4-5 turistbussar och turisterna irrar omkring som yra höns på parkeringsplatsen för att ta så många bilder på varandra och

havet som möjligt. Vi lättar omedelbart för att slippa dessa yrpottor.

Efter någon halvtimme så kommer vi till Smeden i Sund. Det är ett museum med bland annat gamla båtmotorer. De flesta av dem har suttit i olika båtar och de många av dem fungerar även idag. Ett par av motorena står och puttrar på sedvanligt sätt som encylindriga dieslar bara kan.

Det finns också en utställning med gamla ekolod, radioutrustningar samt Deccasystem. Man inser hur gammal man blivit när jag känner igen årgången på radiosystemen som är jämgamla med dem jag servade i marinen på 60-talet. Det finns även här ett par turistbussar när vi kom fram och det vimlar även här av tyska turister. När dessa har försvunnit i sina bussar så lägger sig lugnet och vi går snackar med smeden. Det är en fantastiskt skicklig smed som gör fåglar och annat direkt av järnrör. Han har specialiserat sig på skarvar och han gör hela fågeln förutom vingarna direkt av järnröret. För att få fötterna på fågeln så klyver han järnstången och bankar sedan ut de två halvorna till fötter. Han använder både stånghammare och sin smedhammare och städet. Det är fantastiskt att se hur han arbetar och formar det glödvarma järnet till en figur. Plötsligt så slutar han arbeta och tar fram ett pappersark och börjar klippa i det. Förundrat så står vi och tittar på och funderar på vad detta skall bli. Helt plötsligt så viker han upp arket som är dubbelt och lika plötsligt så har han gjort en skarv i papper som han gertill mig. Han är mycket för att prata och berättar om sin verksamhet. Han har gott om tid nu men han tittar då och då ut genom fönstret då han väntar ytterligare ett par busslaster.

Som vi funderar på att köra iväg så börjar det att regna och vi tar en kopp kaffe och en våffla för att vänta ut regnet. Per visar oss att man i Norge brukar hyvla brunost och lägga sylt på detta och därefter vika ihop detta och äter det så. Jag försöker på en del av våfflan men jag tycker nog att den smakar bättre med vanlig sylt och grädde. Jag vill ha vispgrädde men här har man en grädde som smakar lite syrligt.

Vi far vidare söderut och kommer till Å på Lofoten. Det är det mest södra man kan komma på Lofoten. Det är det också det kortaste namn man kan ha på en by.

Klockan 14.00 skall vi ta båten till Bodö. Vi kommer i god till båten och det blir en del diskussioner om var vi skall stå i kön. Per har sin bil stående i hamnen med en släpkärra som han dragit upp motorcykeln på. Han kör ombord först men vi med motorcyklarna får köra ombord allra sist.

Här är det inte heller samma ordning på surmingsutrustningen som ombord på Hurtigruten. Gamla, stora och otidsenliga surmingsutrustningar finns

ombord men vi har ju självklart egna grejer med oss om det nu inte passar. Vi använder dock fartygets utrustning och surrar hojama stående på sidostöden.

Vi får ett par platser längs fram i fören så vi lär ju i alla fall komma av tidigt. Vi surrar våra motorcyklar eftersom överfärden kan bli ganska guppig. Det blev inte så guppigt som vi befارande men i början av färden så krängde hon ganska kraftigt och jag skänkte våra hojar en tanke att de skulle stå snällt upprätt hela resan. Klockan 17.30 anländer vi till Bodö men inte kom vi av först som vi trodde. Vi kom sist av färjan men avlastningen gick mycket smidigare än pålastningen så det gjorde inte så mycket.

Idag har vi inte kört ner än ca 6 mil och det blir ca 420 mil totalt.

En summering av Lofoten är att det är fantastiskt vackert och vädret växlar oerhört snabbt. Ena sekunden alldeles vindstilla och i nästa sekund är det mycket kraftig vind. Ena sekunden strålande sol och i nästa sekund så vräker regnet ner.

De snöklädda bergen står i bjärt kontrast till de gröna ängarna och det blåa havet. Det som också är fantastiskt vackert är det rena vattnet. Det är i stort sett kristallklart och man ser botten även där det är mycket djupt.

Lofoten består inte av alla öarna som sitter ihop via broar och färjor. Det är bara den södra delen av öarna som är det riktiga Lofoten. Per berättade att Stokmarknes bland annat inte tillhörde Lofoten. Bland annat så är det kommunerna som styr om man bor på Lofoten eller ej. Det vill säga att en del som bor på södra sidan av ön bor på Lofoten medan de som bor på den norra inte gör det och omvänt.

När vi kommer till Bodö så möter oss Ole Löberg vid hamnen. Det är hos honom och hans hustru Unni som vi skall bo inatt.

Det har en fin villa i Skiviklia. Vi installerar oss i de utflugna barnens rum. Pelle och Gunnar sover ihop och Per och jag.

Det är en fantastisk kväll och vi skall göra en motorbåtsutfärd till Kjerringöya för att äta middag. Efter en kaffe så ger vi oss av till hamnen för att göra den timmeslånga sjöfärden. Båten är en ca 9 meter lång motorbåt.

Vi får oss både vin och öl på färden och kommer till Kjerringöya och går på restaurang Kjerringöya Brygge. När vi kommer fram så är det fullt med folk för att det är bröllop på gång.

Vi skall äta Bachalao som är en gryta på torsk. Förutom fisken så är det grönsaker såsom lök och morötter. Det är en stor sak i Norge eftersom man serverar

den som bröllopsmiddag. Själv tycker jag inte att det var någon höjdare direkt.

Efter middagen går vi en sväng i ett naturvårdsområde och tittade på naturen. Solen står fortfarande högt, havet är lugnt och naturen är så tyst och nära.

Vi tar båten och kör hem mot Bodö och vi kommer till hamnen ca 23.30. Vi tar bilen och som är en Volvo XC 60 och eftersom vi är sex personer får jag ligga i doggy boxen. När vi kommer hem till Ole och Unni så blir det en whisky och godis innan vi går och lägger oss. Vår Gud är god mot oss.

Vi har bestämt oss för att ta färjan från Oslo och under kvällen så bokar vi denna färja via Internet. Det blir att göra 120 mil på två dagar. Det blir litetufft men det är bättre än att göra resan på tre dagar och 180 mil på vägen. Kostnadsmässigt kan det gå på ett ut. Det blir också en värdig avslutning på vår resa.

Fre dagen den 10 juli

När jag vaknar upp klockan 06.00 så är det uppehållsväder. Jag tar mig en dusch och arbetar lite vid datorn tills de övriga vaknar. Under tiden vi äter frukost börjar det att regna. Vi sätter på oss regnkläder och ger oss av från våra gästfria vänner Ole och Unni Löberg. Vi lättar klockan 09.00

Vi har fått tipset att gå vägen via Saltforsen för att slippa alla tunnlar på E6 under denna sträcka. Vi följer tipset men det visar sig vara en liten smal väg med både renar och får längs vägen. Hade det varit uppehållsväder och vi hade haft gott om tid hade det varit helt perfekt. Men nu är vi ute på en transpost för att så snart som möjligt ta oss till Oslo för att ta båten till Köpenhamn.

Vi kommer ut på E6 och klättrar upp på Saltfjället (1360 möh) Det pissregnar och blåser något fruktansvärt på kalfjället och det är nästan omöjligt att köra rakt fram på vägen.

När vi kommer till Polcirkelcentrat så svänger vi av för att koppla av med en kopp kaffe och invänta bättre väder.

Vinden mojnar något men regnet fortsätter på vår resa. Vi kör vidare söderut och upplever både dåliga vägar och vägarbeten som får oss att stanna upp vid stoppljus upp till en kvart.

Resan går trögt bland annat på grund av alla "bobiler" dvs. husbilar som är ständigt i vägen blandat med stora långtradare och vanliga bilar med husvagn bak efter. Ömsom så skiner solen en stund och ömsom så regnar det.

Vi matar mekaniskt oss söderut och på nästa bergspass så upprepar sig vinden om än med mindre intensitet. När vi närmar oss Trondheim så avtar

regnet och solen börjar skina. Det blir faktiskt lite mysigt när den värmer oss igen.

Vi kör ringvägen runt Trondheim och hittar ett Quality Hotel som vi checkar in på. Vi får ett familjerum med 2 sovrum där Pelle och Gunnar delar på det ena eftersom de envisas att titta på TV långt in på nätterna.

Idag har vi kört motorcykel från klockan 09.00 till klockan 21.00 och hunnit avverka 78 mil och resan har hittills varit 498 mil lång.

På kvällen så äter vi och dricker lite rester ut vårt bagage. Det är lite Polarbröd, Baconost, öl och whisky.

Söndagen den 11 juli

Jag har satt klockan på ringning klockan 05.30 för att hinna med det jag skall innan vi måste köra iväg. Vi har ca 50 mil att göra och enligt TomTom så kommer det ta oss 8 timmar att göra detta.

Målet för dagen är att komma till Oslo för att ta färjan till Köpenhamn för att slippa den sista tråkiga delen av vår resa genom Norge och Sverige. Vi skall fira att vi överlevt även denna resa som bli ca 550 mil lång.

Efter duschen så samlar jag det jag behöver för färjeöverfarten i en väska för att inte ta upp mer än jag behöver till hytten. Jag packar och gör mig klar och klockan 06.00 hör jag att Pelle och Gunnar har vaknat och gör sig beredda att lämna vårt hotell. Det har varit så bra att vi fått ett familjerum med en dörr emellan så vi har kunnat dricka vår kvällswhisky tillsammans men jag har sluppit att höra på deras TV-tittande och fotbolls VM.

Strax före klockan sju så öppnar serveringen för frukost och vi kämpar med ett 50-tal tyska pensionärer och busspassagerare om att få de bästa bitarna av frukostbordet. Vi får det vi behöver och klockan 07.45 är vi på hjulen för att hinna fram i tid. Enligt TomTom kommer vi inte fram förrän klockan 16.00 om vi skall hålla hastighetsgränserna så vi får tänja lite på dessa trots risken att bli tagna för fortköming.

Det är lite kyligt men uppehållsväder. Eftersom det är tidigt och söndag så är det inte så mycket trafik utan vi kan göra god fart med norska mått mätt. Det vill säga runt 90-100 km/tim.

Vi kör över Dovrefjellet och här blir det kallare och blåsig och det påminner lite om Saltfjellet igår. Det blir fler och fler fordon på vägen och det blir svårt att hålla takten uppe med alla husvagnar och husbilar. Det är också en hel del långtradare ute på vägarna trots att det är söndag.

När klockan börjar närma sig 12.30 och vi är nästan framme vid Lillehammer så kommer det förbannade

regnet igen. Först lite med det tilltar och bli att intensivare.

100 kilometer utanför Oslo breder ut sig en stor fin motorväg och jag tänker att det var ju fint för nu kan vi dra på och infinna oss i god tid till färjan. Biljettemåna är ju redan förbetalda utan möjlighet få tillbaka pengarna om vi inte kommer i tid till färjans avgång.

Men pyttssan! Den glädjen varade bara några kilometer och avlöstes av ca 50 kilometer vägarbete med massor av trafiköer, tillfälliga rondeller och dålig beläggning på vägen.

Vi hade dock tur i och med att den danska långtradare som fått haveri på ett av de smalaste ställena på vägen och blockerade all trafik i den andra riktningen. Här uppstod köer på ca 10 kilometer. Hade det varit i vår färdriktning så hade det nog varit kört för oss att ta oss till färjan i tid om vi inte hade varit busfräcka och kört om alla på utsidan. (Det hade vi gjort)

Regnet vräker ner och det är svårt att se någonting av väg och mötande trafik.

Cirka 40 kilometer utanför Oslo så startar motorvägen som skall ta oss in till stan och färjeterminalen som ligger i de centrala delarna av Oslo.

TomTom leder mig fint men när vi kommer in i tunn-larna så tappar den kontakten med satelliterna och kan inte ge instruktioner längre. Mellan tunn-larna är det så kort sträcka att den inte hinner bli uppdaterad. Men eftersom jag vet att färjeterminalen ligger mitt i stan så är jag inte orolig. På finalen får TomTom kontakt igen och leder oss klockrent till incheckningen.

Klockan har nu blivit 15.30 så det var bra att vi gasade på i morse för att få den marginalen. Det var dock lite pirrigt och jag vill inte tänka på att förlora 4.800:- och dessutom köra den tråkiga delen av resan mellan Oslo och Staffanstorp.

Incheckningen är mycket noggrann och vi måste förutom biljetter lämna legitimation för att styrka vår identitet. Vi får ut gula lappar att sätta på fordonen som inte bara talar om att vi skall till Köpenhamn utan även namn och hyttnummer. Inget slarv här inte.

Så ligger hon där, Pearl of Scandinavia som skall ta oss till Köpenhamn under natten!

Dagens etapp har blivit 56 mil och totalt har vi fram till nu kört 554 mil på vår resa.

Han som anvisar oss platser är en riktig surputte. Vi får ett par dåliga platser med små eller inga förankringsmöjligheter där motorcyklarna skall stå utanför varandra. När jag frågar honom var jag förankra mina tappar så föreslår han på fullt allvar att jag skall göra det i Gunnars motorcykel. När jag kommenterar att jag tycker att detta var en dålig plats att ställa motor-

cyklarna på tycker han arr jag skall berätta det för styrmannen istället för till honom.

Vi lastar och förankrar våra motorcyklar och när detta är gjort firar vi med en stående drink i mina små tennmuggar på bildäck. Vi är blöta, innanför kläderna på grund av svett och dyngsura utanför på grund av regnet men glada att ha fullföljt detta projekt utan större katastrofer än de tidigare nämnda.

Vi står efter att ha duschat och klätt om till torra och rena kläder och tittar ut på omgivningarna runt Oslofjorden. Det är mycket vackert och kvällen är varm och ljum och regnet har upphört.

Enligt rapporter jag fått skall det börja regna i Skåne och Staffanstorp i morgon.

Och varför inte? Kokkopelli is back in Town. Han som inte tycker om regn men har magiska krafter att framkalla det var han än befinner sig.

Vi avslutar resan med en gemensam middag i ett fartygets restauranter med en god köttbit och en flaska vin. Därefter så går Pelle och Gunnar till en av fartygets barer som skall visa finalmatchen i fotbolls VM. Eftersom jag är bedövande likgiltig inför detta spektakel så går jag och lägger mig trots att det är tidigt på kvällen.

Jag är mentalt trött och behöver sova bort tröttheten med en lång natt. Eftersom jag är initiativtagare till denna långa resa så känner jag mig ansvarig för allt som skulle ha kunnat inträffa även om jag inte hade haft någon skuld i det. Därför att det så skönt att vi har genomfört denna fantastiska resa utan tillbud, skador eller haverier.

Måndagen den 12 juli

Jag vaknar först klockan 05.00 men tycker att det är för tidigt att möta dagen så jag somnar om till klockan 06.30 då jag sätter mig för att skriva och sköta det administrativa på denna resa. Jag har nämligen också tagit på mig uppgiften att vara räkenskapsförare under resan. Fram till idag har vi i gemensamma kostnader förbrukat 31.993:- Till detta kommer enskilda kostnader för bensin och annan konsumtion som varit enskild.

Klockan 07.00 går jag upp på däck för att se infarten i Öresund och mitt älskade fädernesland. Jag har fått lära mig att man inte säger fädernesland längre utan det skall vara fosterland för att inte skymfa alla invandrare. Men jag säger det ändå.

När jag kommer upp så möts jag av en ljum och skön vind i ett soldisigt Kattagatt. Framför oss ligger Öresund och jag kan skymta Helsingör på styrbords

sida med Kronborgs slott med den karakteristiska profilen och Helsingborg på babords sida.

Jag står och njuter av utsikten någon timme och tycker att livet är ganska skönt. Jag står och funderar på allt jag skall göra och ta itu med nu när jag kommit hem. Jag kommer att få tid över då vi kortat ned resan 2½ dygn eftersom vi var planerade att komma hem onsdag kväll.

Jag tänker också att det inte är mer än 48 timmar sedan vi lämnade Bodö som ligger nästan 200 mil från oss nu. Jag minns också med glädje den fina kvällen vi hade innan vi lämnade Bodö då vi fick nöjet att komma ut på havet och ta oss en tur till Kjerringöya i den fina sommarmatten och fick se midnattssolen på hemvägen.

Det enda som stör mig är alla japanska turister som vill att jag skall ta bilder på dem med skorstenen och DFDS Sea ways som bakgrund så de kan berätta hemma i Japan att de seglat till Köpenhamn. De tyska bussresenärerna är således ersatta med japanska båtresenärer.

Klockan 08.00 knackar jag på hos mina lekkamrater och vi går och äter gemensamt en enklare frukost bestående av yoghurt, bröd och kaffe.

Klockan 09.30 lägger båten till och strax efter navigerar vi genom Köpenhamn i morgonrusningen.

Vi gör ett snabbstopp på Bottle Shop i Kastrop innan vi kör över Öresundsbron och mot hemmet i Staffanstorp.

Vi anländer till min gårdsplan klockan 11.00 efter 14 dagar, 3 timmar och 560 mil.

Vi tackar varandra för en trevlig resa och god samvaro.

Den som förmodligen led mest under denna resa var Pelle. Gunnar, och i viss mån även jag, återkommer ofta till tidigare resor vi gjort tillsammans. Det som vi oftast inte är överens om är vilket år resan skedde, vilket resmålet var och vilka som var med. Gunnar bli alltid så upprörd när jag säger att han har fel. Jag har ju som väl dokumenterar våra resor och utflykter i loggböcker och resebeskrivningar och har han fel kan jag ju ta fram detta.

Och om jag till äventyrs har fel, och det har väl hänt, så glömmer jag säkerligen att jag kontrollerat uppgiften

POK 2010-07-12

Jag har bytt... eller "Gamla damen och den nya sportiga"

Text: Håkan Rosborg

... till en ny årsmodell. Vi gubbar gör ju så ibland. Den **gamla damen hade inte mer att ge**. Användes inte till det hon var tänkt. Jag kände mig inte helt bekväm med henne. Det berodde inte bara på mig. Tidens tand hade gett den gamla damen viss **patina** och en uppfräschning hade inte suttit fel. Jag tyckte att nu vill jag ha en del flärd. Inte helt trött, men ändå nåt annat. Men visst kunde hon **blixtra till** ibland. Minns en gång då hon drog loss riktigt utan att jag var beredd. Med erfarenhet på andra jaktmarker redde jag ut det hela. Blev rädd först. I fortsättningen var jag lite mer försiktig i liknande situationer. Smått **överviktig** tyckte jag också. Lite sportigare och mer lätthanterlig ville jag ha madammen under mina sista aktiva år. Kanske tio årtill innan det är dags att ta farväl av ett liv som började i tidiga tonår.

Vad skulle jag då välja för nytt. Ja, **ett äkta V** hade inte varit fel med allt vad det ger från andras berättelser och egen längtan. Men det blev **parallellt** i alla fall efter en del testande.

Fikarummet på jobbet har underhållits med berättelser över tilltänkta modeller. Någon goding föll på dyrt underhåll. Trots allt är livet inte fyllt av glitter att offra på nöjesaltaret.

Nu måste den gamla damen få ett nytt hem innan **den nya kunde flytta in**. Jag som trodde hon var eftertraktad. Tji. Det tog ett tag. Det finns många på marknaden. 10 000 **kontaktannonser** enligt en notering. Men efter justeringar i kontaktannonsen så hörde en pensionerad läkare av sig. Han bara måste ha damen.

Det märktes att nye innehavaren inte var så van vid vikten. Och inte någon van ryttare heller. Han tog det mycket försiktigt då han tog henne med sig. Speciellt **vikten i brösthöjd** kan vara besvärande om man inte är van. Men han kom hem utan besvär berättade han. Jag kunde andas ut.

/Håkan i Helsingborg

Facit till "Gamla damen och den nya sportiga"

Text: Håkan Rosborg

"Damen hade inte mer att ge"

Det blir inga fler touring färder på kontinenten. Bara att inse det. Alla tusentals mil under mer än 15 års resande finns i minnesbanken. Tänk vilka upplevelser och kontakter touringåkandet gett.

"Patina"

BMW K100 LT från 1987. Gått som touringcykel och lite slit-och-släng runt i kring. Det märks på kåpans skavda sidor, packfickornas märken, kåpglasets som putsats från flugor, sadelns smutsränder mm.

"Blixtra till"

På en lätt våt väg bana laddade jag fullt ut ur Helsingborg. Drygt 100 på trean (tror jag) och motorn började dra ordentligt vid 4.500. Bakhjulet lossnar och bakändan slår ut åt höger. Jag parerar och den slår åt vänster. Enduroåkanudet (dvs andra jaktmarker) har lärt mig att vid ett kast inte slå av helt för då kan det bli nya problem. Reflexmässigt drog jag av till hälften och allt redde ut sig. Men rädd blev jag.

"Övervikt"

260 kg minst fulltankad.

"Ett äkta V"

V-twin en gång i livet. HD eller någon annan gnyekologstol är en bit bort ännu så länge. Prövade en Duccé och en Suzuki 650. Duccén var lättkörd men brutal. Suzuki Gladius rolig att köra med en motor som varvade hur som helst med ett härligt ljud.

"Parallellt"

Parallelltwin blev det till slut. Körde Kawasaki- och Triumphmodeller. Radfyror är onödigt många burkar. Testade en gruscykel men det finns inte så mycket grus kvar i närheten av Helsingborg. Mycket motorcykel tyckte

jag att BMW F800R gav. Orange mest fräckt. Den väcker uppmärksamhet på jobbet. Cykeln finns nu i garaget. Döpt till "LEKSAKEN".

"Den nya kunde flytta in"

Har bara en garageplats.

"Kontaktannonser"

MC-handlarna har 10 000 begagnade MC i lager.

"Vikten i brösthöjd"

Kåpan ger nog en vikt på 30 kg extra – Högt placerat.

/Håkan i Helsingborg

Leksaken – BMW F800R

Bild: <http://www.bmw-motorrad.se/> (Red's anm.)

När gav du din man en motorcykel senast?

Text & foto: Redaktör'n

Fruar som skämmer bort sina män har vi hört talas om lite då och då. Och det är ju fantastiskt! En hustru som ger sin man en motorcykel på hans 40-årsdag måste betraktas som en helt underbar kvinna. En hustru som ger sin man en Hesketh V1000 saknar definitivt motstycke i historien!

Gnistgapets reporterteam gjorde ett hemma-hos-reportage hos den forne LTT-medlemmen Birger Borsiiin. Teamet bestod av Håkan Rosborg och Redaktör'n.

Hur börjar då historien? Tja, ett gediget intresse för teknik och motorer i allmänhet och motorcyklar i synnerhet ledde fram till att Birger i sin ungdom tillverkade en motorcykel för road racing där han bl a tillverkade ramen själv. Han rönte så pass stor uppmärksamhet på banorna att han året därpå fick möjligheten att köpa en Yamaha 125 cc fabriksracer, ett tillfälle som inte ges var och en. Birger rönte många framgångar med sin fabriksracer och med andra fina motorcyklar men då utvecklingen går fruktansvärt snabbt framåt var det ändå svårt att nå ända fram även om det blev pallen några gånger. Artikeln skulle bli oändligt lång om vi skulle fylla ut den med alla bravader, äventyr och upplevelser som Birger haft med sina motorcyklar. Men kul måste man ha haft! I alla fall att döma av Birgers aldrig sinande ström av berättelser om både det ena och det andra.

Hur avgör man om man har med en entusiast att göra eller inte? Man tittar in i hans verkstad/garage – är det ordning och reda, välstädat och putsat? Då har man hamnat hos en pedant som ägnar mer tid åt allt annat än motorcyklarna och framförallt att köra dom.

Så här ska det se ut i en riktig verkstad; Grejor överallt, maskindelar i plastbackar, pokaler på hyllan, nummerlapparna på väggen! Men vad gör motorsågen där...

Birgers intresse för motorcyklar gjorde att han ville sprida dessa vackra och spännande tingestår runt om i Sverige. Därför startade Birger upp en verksamhet där han importerade motorcyklar i huvudsak från England och Italien. Vi är nu i slutet av 1970-talet. I Birgers butik kunde man hitta rariteter som Moto Morini och, just det, Hesketh!

För att Birger skulle kunna bli en återförsäljare i Sverige och ta på sig servicen på dessa var han tvungen (*den stackar'n!* ;-)) åka till fabriken i England och läsa sig skriva på dessa bestar. Utbildningen gick ut på

Hesketh Motorcycles

Hesketh Motorcycles is a British motorcycle manufacturer, based in Daventry and Easton Neston.

The company was formed by Alexander, 3rd Lord Hesketh, in 1980, then after his two ventures went bust from 1984

onwards, the marque has been maintained and improved by Broom Engineering, now based at Turweston Aerodrome near Silverstone Circuit.

The project was inspired by Lord Hesketh, who planned to revive the failing British motorcycle industry and at the time had a background of F1 racing being the last private team to win a Formula One Grand Prix, with James Hunt at the wheel. Lord Hesketh wanted to use the skills and facilities built up in that pursuit to greater effect and production of a quality motorcycle was born.

The Hesketh motorcycle was developed on the Easton Neston estate, with the prototype running in the spring of 1980 using a special Weslake engine. The V-twin V1000 (*based loosely on the marketing panache of the Vincent Motorcycle*), offered all sorts of advances; for example, it was the first British bike with four valves per cylinder and twin overhead camshafts (*although commonplace in Japanese machines*).

After two years of development, the project was announced to the press and partners were sought for the manufacturing. However, none were forthcoming and so Lord Hesketh formed Hesketh Motorcycles plc. In 1982 a modern purpose built factory was set up to manufacture the Hesketh V1000 motorcycles in Daventry.

However, there were numerous problems. The bikes were heavy, made worse by a high riding style; and unreliable, with numerous manufacturing problems adding to an overheating rear cylinder due to lack of air flow. The resultant bad press combined on top of an under-developed bike, lack of cash and a collapsing market meant that after the production of 139 bikes, the company went into receivership.

The Triumph Motorcycles co-operative looked at buying the rights to the machine, as they lacked a new model beyond the aged Triumph Bonneville. A V1000 machine even appeared with a Triumph badge on its tank, but Triumph also lacked funding to buy and develop the machine.

In 1983, Lord Hesketh formed a new company called Hesketh Ltd to manufacture a revamped V1000 with a full fairing, called the Vampire. However, although the company had produced a motorcycle with export potential in mind, the Vampire retained too many of the V1000's faults and only 40 were produced before the company closed again in 1984.

att ta isär en komplett Hesketh V1000 ned till minsta detalj och sen sätta ihop den igen med alla justeringar och underhåll som ingår.

Allt som allt lyckades Birger sälja 4 Hesketh i Sverige. Det gick inte fullt så bra med försäljningen som Birger hade hoppats på och så småningom upphörde han med verksamheten.

Tiden gick och precis som alla andra blev även Birger äldre. Han fyllde 40 år. Denna dag kom det en lastbil till familjens hus och backade in på gården. Det stod "Blommor" på sidan av bilen och Birger tänkte att nu skulle han väl få ett fång blommor som han inte skulle kunna famna. Men när baklämman åkte ner föll oxå Birgers haka till marken. Vad stod det längst bak på flaket om inte en Hesketh V1000? Hur kunde då detta vara möjligt och vem låg bakom det här?! Birgers hustru, som oxå är en ivrig motorcyklist precis som de båda döttrarna och sonen, hade letat upp en av de fyra, dvs hon hade sparat upp en Hesketh och som överraskning gett denna till Birger i 40-årspresent. Fantastisk historia som skulle kunna ha slutat där men det finns ytterligare en dimension! Birger hade ju som sagt varit i England och fullständigt skruvat isär och ihop en av fabriken inte så många Hesketh. Den motorcykel som nu stod framför honom och som hans kära hustru hade gett honom i födelsedagspresent var exakt densamma motorcykel som var föremålet för övningarna i England. Vilket sammanträffande!

En livs levande Hesketh V1000 med förnicklad ram. Vilken skönhet!

Att det här exemplaret dessutom var utrustat med felvända emblem på tanken gör just denna motorcykel än mer unik (målaren hade missat detta på två exemplar och förväxlat höger och vänster sida, ja vad ställer inte ångorna i ett måleri till med...). Idén till emblemet var för övrigt hämtat från en fransk barnvagnstillverkare...

Emblemet skulle ju peka framåt... och en nyckelsats med egen logga på!

Models

Hesketh V1000 - V-twin 1000cc gentleman's tourer. The original machine came with a nickel plated Reynolds 531 frame. 139 produced.

V1000 EN10 - as V1000, but with oil cooling improvements developed by Broom engineering, mostly including oil radiator to cool rearward cylinder. Most of the original machines have now had these obvious improvement modifications. Around 60+ machines produced by Broom. The latest version comes with spoked wheels, to allow fitment of radial tyres.

Vulcan - a V1000 EN10 with a series of modifications including a bored out 1200cc engine.

Vampire - touring based version of the V1000, with fairing and optional panniers. Around 50 machines so far delivered between Heselton and Broom.

Vortan - bored out 1100cc, sports version of the V1000 with highly modified chassis. Only one produced so far.

(Källa: Wikipedia)

Hesketh Owners Club

The **Hesketh Owners Club** was founded shortly after the close of the original factory by a group of Owners who met at the Factory Auction. Initially formed to mutually help all owners keep their machines on the road the club quickly developed into a very social club with many events through the year. <http://www.owners.heskethmotorcycles.co.uk/>

Hesketh Vampire Super Tourer

Hesketh V1000

Manufacturer	Hesketh Motorcycles Daventry, Broom Development Engineering Silverstone		roller chain
Production	1980-	Brakes	Brembo 310mm-diameter twin discs (front) with single 270mm diameter (rear)
Engine	992cc air cooled 90 degree V-twin	Wheelbase	1,510 millimetres (59 in)
Top speed	120 mph (193 kph)	Dimensions	L 2,235 millimetres (88.0 in)
Power	86 bhp @ 6500rpm	Seat height	838 millimetres (33.0 in)
Transmission	Five speed constant mesh gearbox with final drive sealed	Weight	244 kilograms (540 lb) (dry)
		Fuel capacity	23 litres (5.1 imp gal)

Att Birger skulle ha passerat de femtio har man svårt att tro när man hör honom berätta om det ena ökenrallyt efter det andra. Många har han lyckats ta sig i mål i! Och nu senast var han i Tuareg i Marocko. Tydligt ett riktigt härligt äventyr som gör att man känner sig sugen som bara den! Som avslutning en presentation av Birger då han var på väg till Marocko tidigare i år. Vilken härlig inställning!

1: Namn, ort och hojbakgrund?

Birger Borsiin, Bjärred. Kört RR, Classic RR, MX, Trial, Enduro.

2: Bästa merit/höjdpunkt?

Målgång i EIChatt

3: Varför köra Tuareg?

Ökenrally är det hittills roligaste jag gjort på tv å hjul.

4: Vad tror du om upplägget?

Upplägget är helt genialiskt.

5: Målsättning i rallyt?

Ha kul, köra hoj och komma i mål...

